ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Θόδωρος Μαράκης

Ένας άτυπος διάλογος -που δεν έγινε- με τις θέσεις και τις απόψεις της ηγεσίας του ΚΚΕ, όπως αυτές διατυπώθηκαν απ' αφορμή την 12η και 28η του Οκτώβρη για το 1940 – 1944 και όχι μόνο.

1. Το γράμμα Ζαχαριάδη

Ξεκινάμε με το θέμα της εθνικής ενότητας και ομοψυχίας που όπως οι εκπρόσωποι των αστικών κομμάτων, και ιδιαίτερα η δεξιά και ακροδεξιά **κάλπικα** ισχυρίζονται, κάνει τους Έλληνες να μεγαλουργούν, αναφερόμενοι στο έπος του 1940. **Ψεύδονται ασύστολα!** Η αλήθεια, η πραγματικότητα απέχει έτη φωτός! Το 1940 η Ελλάδα ήταν όπως και σήμερα ταξικά διασπασμένη, και μάλιστα στην πιο ακραία της μορφή κάτω από την μπότα της Μεταξικής δικτατορίας! Το εργατικό, λαϊκό κίνημα στερούνταν κάθε ελευθερίας, το Κάπα Κάπα Ε εκτός νόμου, παράνομο, κουκουέδες και γενικά οι αριστεροί υπό διωγμό, βασανιστήρια, δολοφονίες φυλακή, εξορίες! Εθνικά επικίνδυνοι- διάβαζε για τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Σ' αυτό υπάρχει συμφωνία με τις σημερινές απόψεις της ηγεσίας του Κάπα Κάπο Ε [ΚΚΕ]. Κατά αρχήν όπως αυτές διατυπώνονται στον πρόλογο του βιβλίου: 'Το ΚΚΕ στον ελληνοϊταλικό πόλεμο 1940 -41." Συγκεκριμένα: "Κάθε χρόνο η αστική τάξη και τα κόμματα του πολιτικού συστήματος αξιοποιούν την επέτειο της 28ης Οκτώβρη, στο πλαίσιο της ιδεολογικής επίθεσης που θέλει να αναπαράγει τους δεσμούς ενσωμάτωσης της πλειοψηφίας του εργαζόμενου λαού στο σύστημα. Καθόλου τυχαία τονίζουν **τη λεγόμενη "εθνική ενότητα"** ως προϋπόθεση της ευημερίας και της προκοπής του λαού, ας συντρίβουν την ίδια στιγμή ακόμα και τα στοιχειώδη δικαιώματά του.

Οι αστικές δυνάμεις στην Ελλάδα ακολουθούν την "πεπατημένη" όλων των αστικών τάξεων. Κρύβουν το γεγονός ότι **ο πόλεμος είναι η συνέχιση της ίδιας πολιτικής που ακολουθήθηκε σε καιρό ειρήνης** αλλά που στον πόλεμο ακολουθείται με τα όπλα. Από τη

στιγμή που η πολιτική των κυβερνήσεων συντείνει και υπερασπίζει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, είναι φυσικό επακόλουθο και ο πόλεμος, στον οποίο θα πάρει μέρος η αστική τάξη **είτε αμυνόμενη είτε επιτιθέμενη, να είναι πόλεμος ληστρικός, εκμεταλλευτικός, άρα ξένος με τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.**

Καμιά εθνική ενότητα δεν υπήρξε στον ελληνοϊταλικό πόλεμο. Υπήρξαν ασφαλώς αυταπάτες στις λαϊκές μάζες, όχι όμως και **πραγματική εθνική ενότητα, γιατί αυτή είναι ανύπαρκτη σε μια ταξική κοινωνία.** Στο τέλος του ιταλοελληνικού πολέμου φάνηκε δραματικά ποια ήταν η πραγματικότητα.” (σελ. 11-12 υπογρ. Δικές μας εκδ. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ)

Ενδεικτικό του πράγματος είναι αυτό που επισημαίνει ο ΓΓ του ΚΚΕ στην ομιλία του για την απελευθέρωση στις 12 του Οκτώβρη 1940 ότι: “..σε αντίθεση με άλλες χώρες, το επίσημο κράτος γιορτάζει την έναρξη του πολέμου και όχι τη λήξη του, την απελευθέρωση, ή γιατί τα παιδιά μας μαθαίνουν τόσα λίγα γι αυτήν την τόσο σημαντική ιστορική περίοδο με τα τότε επιτεύγματά του λαού μας…” (Ριζ. 15\10\2024)

Ωστόσο “η πραγματικότητα“ είχε φανεί δραματικά πολύ πριν το τέλος του ιταλοελληνικού πολέμου! Από την ίδρυση του ΚΚΕ και της ΓΣΕΕ 1918 είχαμε ένα ακήρυχτο εμφύλιο πόλεμο από την αστική τάξη ενάντια στο εργατικό και λαϊκό κίνημα και τις οργανώσεις του από δεξιές, “φιλελεύθερες” και δικτατορικές κυβερνήσεις!! Μέχρι τη Μεταξική δικτατορία είχαμε 13 πραξικοπήματα, διώξεις,βασανιστήρια,φυλακές, εξορίες ιδιώνυμο- από τον δημοκράτη Βενιζέλο- και δολοφονίες αγωνιστών – Μάης 1936 Θεσσαλονίκη 9 νεκροί – με αποκορύφωμα τα έργα και τις ημέρες της δικτατορίας Γκλύξμπουργκ-Μεταξά. Όλα αυτά βέβαια γνωρίζουμε ότι είναι γραμμένα με αίμα στις σελίδες της ιστορίας του Κάπα Κάπα Ε και των άλλων κομουνιστικών τάσεων. Και η αναφορά μας σε αυτά δεν υπονοεί ότι έχουν ξεχαστεί ή υποτιμούνται.
Ας δούμε λοιπόν μέσα από τις σελίδες των “ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ” του ΚΚΕ τις θέσεις του κόμματος (20 Ιουλίου 1940) λίγο πριν την έναρξη του ιταλοελληνικού πολέμου για την βασιλομεταξική δικτατορία:

“Η δικτατορία κατατρομαγμένη βλέπει ολοένα να πλησιάζει η μέρα που **θα αντιμετωπίσει την οργή του λαού.**

Για την κυβερνητική συμμορία το Κόμμα μας στάθηκε πάντα τρόμος και εφιάλτης. Γι αυτό κι απ’ την πρώτη στιγμή της ανόδου της στην εξουσία, στο Κόμμα μας συγκέντρωσε όλα τα άτιμα μέσα, βασανιστήρια και δολοφονίες, προβοκάτσια και χαφιεδισμό, εκβιασμούς και

εξορίες, συκοφαντία και απάτη,….” (τόμος 4ος σελ. 491-492 ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ)

Και στις 16 Αυγούστου 1940 γράφει προκήρυξη της ΚΕ του ΚΚΕ: “Για αυτές τις σύμφορες, για τα τραγικά γεγονότα που διαδραματίζονται αυτές τις στιγμές στην πατρίδα μας [(όπως αναφέρει προηγουμένως:) “Την καταπίεση, τη σκλαβιά, τη λιμοκτονία, την ανεργία και όλα τα δεινά που η βασιλομεταξική δικτατορική σπείρα φόρτωσε στο λαό και την πατρίδα μας…] ο καθένας ξέρει πως υπεύθυνοι δεν είναι τόσο οι επιδρομείς σφαγιαστές της ανθρωπότητας Ιταλοί φασίστες, (ήταν πλέον ξεκάθαρο ότι ο Ντούτσε θα εισέβαλε στην Ελλάδα) όσο η ματωμένη βασιλομεταξική δικτατορία που καταδυναστεύει το λαό μας και κρατεί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης χιλιάδες αγωνιστές, πατριώτες, που με την αλλοπρόσαλλη τυχοδιωκτική πολιτική του ξεπουλήματος και της προδοσίας του λαού και της πατρίδας μας πότε στους Ιταλογερμανους , πότε στους Αγγλογάλους ιμπεριαλιστές,….δίνει έτσι τη δυνατότητα στους Ιταλούς φασίστες να μας δολοφονούν, να μας εξευτελίζουν και να μας υποδουλώνουν.”

Και παρακάτω επισημαίνει ότι:

“…θα είναι τυφλός [….]όποιος αρνείται τη στιγμή αυτή την προσήλωση του Κόμματός μας στον ενωμένο αγώνα **για την ανατροπή της υπεύθυνης για όλες τις συμφορές, της βασιλομεταξικής σπείρας.**

Το Κόμμα μας σας βροντοφωνάζει

Γρηγορείτε! Όλοι σε συναγερμό να σώσουμε το λαό και την πατρίδα μας. Όλοι στην αποφασιστική πάλη, με διαδηλώσεις και απεργίες, με καθόδους απ’ τα χωριά στις πόλεις, κάτω από τη σημαία του Μετώπου της Εθνικής Σωτηρίας, **για την ανατροπή της βασιλομεταξικής σπείρας…”**

Και κατέληγε με το σύνθημα:

“Κάτω η ματοβαμένη βασιλομεταξική δικτατορία…
Εμπρός για την πραγματική Λαϊκή Δημοκρατία” (σελ. 498-499 υπογρ. Δικές μας)

Το “πραγματική” στους παλιούς κάτι μας θυμίζει! Την πάλαι ποτέ αείμνηστη “πραγματική αλλαγή” επί ΓΓ Χ. Φλωράκη!!

Και στο σημείο αυτό θεωρούμε σκόπιμο να αναφέρουμε τα ιστορικά γεγονότα σύμφωνα με το χρονολόγιο του 4ου τόμου των “ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΚΕΙΜΈΝΩΝ” για να καταλάβει ο αναγνώστης τη

στάση της βασιλομεταξικής δικτατορίας μπροστά στον επικείμενο ιταλοελληνικό πόλεμο:

6 του Νοέμβρη 1937: Η Ιταλία προσχωρεί στο γερμανοϊαπωνικό “αντικομουνιστικό σύμφωνο”.

7 του Απρίλη 1939: Τα στρατεύματα της φασιστικής Ιταλίας αποβιβάζονται και καταλαμβάνουν την Αλβανία.

10 του Απρίλη 1939: Η Ιταλία διαβεβαιώνει επίσημα την ελληνική κυβέρνηση ότι θα σεβασθεί την ακεραιότητα της Ελλάδας

Για το θέμα της λιμοκτονίας όπου το ΚΚΕ κατηγορεί τη βασιλομεταξική δικτατορία:

18 Ιούνη 1940: Ο Μεταξάς δηλώνει πως η ελληνική κυβέρνηση στις συνθήκες που δημιουργήθηκαν είναι υποχρεωμένη να εισαγάγει δελτίο στο ψωμί, τη ζάχαρη, τον καφέ, το ρύζι,και στις κονσέρβες λαχανικών.

Ιούλης 1940: Η δικτατορία του Μεταξά παίρνει μέτρα για τον περιορισμό της κατανάλωσης. Τέσσερες μέρες τη βδομάδα απαγορεύεται η πώληση κρέατος, πτηνών και παρασκευασμάτων κρέατος στα εστιατόρια.

Ο Ντούτσε προαναγγέλλει την επικείμενη επίθεση του στην Ελλάδα:

12 Ιούλη 1940: Τρία ιταλικά βομβαρδιστικά αεροπλάνα βομβάρδισαν και πολυβόλησαν στη δυτική Κρήτη το ελληνικό βοηθητικό σκάφος “Ωρίων” και το αντιτορπιλικό “Ύδρα” που έσπευσε για βοήθεια

30 του Ιούλη: Ιταλικό αεροπλάνο βομβάρδισε δύό ελληνικά αντιτορπιλικά στον Κορινθιακό κόλπο και δύο υποβρύχια στο κόλπο της Ναυπάκτου

2 Αυγούστου 1940: Ιταλικό αεροπλάνο βομβάρδισε ένα ελληνικό περιπολικό σκάφος ανάμεσα στα νησιά Αίγινα και Σαλαμίνα.

15 του Αυγούστου 1940: Ιταλικό υποβρύχιο τορπίλισε και βύθισε …το καταδρομικό του ελληνικού στόλου “Έλλη”. Την ίδια μέρα δύο ιταλικά βομβαρδιστικά αεροπλάνα προσέβαλλαν το ελληνικό ατμόπλοιο “Φρίντων” κοντά στο νησί Πάρνομος.

Με προκήρυξη το ΚΚΕ δημοσιευμένη στον παράνομο “Ριζοσπάστη” 30\8\1940 αποκαλύπτει

και καταγγέλλει:

“Ο παλιός πράκτορας της Γερμανίας, ο πρώτος δήμιος (σσ Μεταξάς) του λαού μας ….. Τρέμοντας την οργή των πρωτινών του αφεντάδων (σσ είχε πλέον προσχωρήσει ο Μεταξάς, στο στρατόπεδο των αγγλογάλλων) τρέχει, μόλις έπεσε η ιμπεριαλιστική Γαλλία (14 Ιούνη 1940) να τους προσφέρει της υποτέλειας τα δώρα, κάνοντας την “πάπια” στις “αναγκαστικές” προσγειώσεις ιταλικών αεροπλάνων, στη δράση ιταλικών πολεμικών μέσα στα χωρικά μας ύδατα.” (τομ. 4ος σελ. 501)
“[….] Η φασιστική ιμπεριαλιστική Ιταλία….ξέρει τι την περιμένει αν η Αγγλία προλάβει να εγκατασταθεί στις βάσεις που της παραχωρούν ο Μεταξάς κι ο Γλύξμπουργκ. Και πριν αρχίσει την επίθεση στην Αίγυπτο, θέλει να ξεκαθαρίσει το ζήτημα της ασφάλειας των νώτων της βάζοντας αυτή πιο πρώτα χέρι στην Ήπειρο με τις όχτες της και τα νησιά.

Ο τορπιλισμός της “Έλλης” είναι το πιο σοβαρό σημάδι που δείχνει πως η δικτατορία αυτή τη στιγμή είναι πουλημένη στους Άγγλους ιμπεριαλιστές και πως η Ιταλία πασχίζει με μπλόφες να την ξαναφέρει στα νερά της…..η δικτατορία είναι αποφασισμένη να αιματοκυλίσει το λαό μας, γιατί αυτό συμφέρει στα αφεντικά της στο Λονδίνο….Πραγματικά ο Μεταξάς φανέρωσε τις αποφάσεις του στην τελευταία σύσκεψη των τριών επιτελείων: **“Βεβαίως δεν πρόκειται να νικήσουμε τους Ιταλούς. (!!!) Τελικώς όμως θα νικήσει η Αγγλία. Δια τούτο οφείλομεν να πολεμήσωμεν μέχρι του τελευταίου στρατιώτου, έστω και αν η κυβέρνηση υποχρεωθεί να μεταφερθεί προσωρινώς εις το εξωτερικόν.”** (ο.π. σελ.501-502 υπογρ. Δική μας)

Γι αυτό: “Εμείς το ΚΚΕ ξεσκεπάζουμε τα εγκληματικά σχέδια και τις απάτες της ματοβαμένης βασιλομεταξικής σπείρας και…σας δηλώνουμε.

“Πρώτο: Ο πόλεμος όπου η δικτατορία ετοιμάζεται να σκοτώσει τα παιδιά σου, να φέρει το θάνατο στα γυναικόπαιδα και την καταστροφή και τον αφανισμό σ’ ολόκληρη τη χώρα… Είναι μια άδικη και μάταιη ανθρωποσφαγή για το χατήρι των **Άγγλων** πλουτοκρατών αφεντικών του Μεταξά, του Γκλύξμπουργκ, του Μανιαδάκη, του Διάκου και της παρέας τους. **Δεν έχει σημασία αν ο πόλεμος αυτός αρχίσει με μια εισβολή των Ιταλών φασιστών…Δεν έχει σημασία γιατί την ιταλική εισβολή την προκαλεί αυτή τη φορά η τυχοδιωκτική πολιτική της βασιλομεταξικής δικτατορίας που δημιουργεί στη φασιστική Ιταλία ανησυχίες για την ασφάλεια των νώτων της…Τα παιδιά του λαού δεν έχουν κανένα λόγο να σφαγούν….** (ο.π. σελ. 503 υπογρ. Δική μας)

“Τρίτο: Είναι ακόμη καιρός να σωθούμε απ’ τη σφαγή και από την υποδούλωση που μας

οδηγεί η βαιλομεταξική σπείρα. Αυτό θα το κατορθώσουμε όταν προλάβουμε **όλοι μαζί να ανατρέψουμε τη βασιλομεταξική δικτατορία και εξασφαλίσουμε τη συνεργασία των φιλειρηνικών Βαλκανίων και της Σοβιετικής Ένωσης, οπότε με τη βοήθεια της πανίσχυρης Σοβιετικής Ένωσης, θα μπορούμε να ακολουθήσουμε πραγματική ουδετερότητα που θα εμπνέει σεβασμό (σσ!!!) στους εμπόλεμους και σε κάθε επιδρομέα(σσ!!!).”** (υπογρ του κειμένου)

“ Την ειρήνη θα την κερδίσουμε μονάχα σαν ανατρέψουμε τους υπονομευτές της, τη σπείρα Μεταξά – Γλίξμπουργκ.

“Όλοι σαν ένας άνθρωπος κάτω από τη σημαία του **Μετώπου Εθνικής Σωτηρίας,** με ακλόνητη πίστη, θάρρος και αυτοθυσία να παλέψουμε: **Για την ανατροπή** της πουλημένης στους εμπόλεμους Άγγλους βασιλομεταξικής δικτατορίας…

Απ’ όλες τις γωνιές της Ελλάδας ας ακουστεί η φωνή του λαού: **Προσωρινή αντιδικτατορική αντιπολεμική κυβέρνηση Μετώπου Εθνικής Σωτηρίας.”** (υπογρ. Δικές μας)

“Ελεύθερες εκλογές για συντακτική εθνοσυνέλευση για την πραγματοποίηση του μεγάλου πόθου του λαού: **την πραγματική (σσ!!!) Λαϊκή Δημοκρατία.**

Κάτω η πουλημένη και ματοβαμένη βασιλομεταξική δικτατορία

Ζήτω το Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας

Ζήτω η συνεργασία με την ΕΣΣΔ που θα σώσει το λαό, την πατρίδα μας και την ειρήνη.” (υπογρ. Του κειμένου)

Από τα παραπάνω βγαίνει το συμπέρασμα ότι , η ΚΕ του ΚΚΕ θεωρούσε συνυπεύθυνη για τον επερχόμενο πόλεμο τη βασιλομεταξική δικτατορία και ζητούσε την ανατροπή της. Και επίσης ζητούσε κυβέρνηση του Μετώπου Εθνικής Σωτηρίας- το ερώτημα είναι **τι έγινε το Αντιφασιστικό Μέτωπο;** Γιατί **αντικαταστάθηκε από το Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας;**

Την απάντηση θα τη δώσουμε παρακάτω. Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε το γεγονός ότι η σημερινή ηγεσία του Κάπα Κάπα Ε παραδέχεται και έχει την άποψη ότι: “Παρά το γεγονός ότι δέχτηκε επίθεση – καταπάτηση της ελληνικής επικράτειας το ελληνικό αστικό κράτος στο σύνολό του – και όχι μόνο η τότε δικτατορική κυβέρνηση του Ι. Μεταξά – **δεν ήταν άμοιρη ευθυνών για τη συγκεκριμένη εμπλοκή.** Όλο το πλέγμα των

οικονομικών- πολιτικών- στρατιωτικών του σχέσεων με κράτη και των δύο αντιτιθέμενων συμμαχιών και στρατοπέδων διαμόρφωσε αυτές τις ευθύνες. Είναι ευθύνες που αναδεικνύονταν σταθερά ανατρέχοντας στο παρελθόν τουλάχιστον στον επίσης ιμπεριαλιστικό Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, στην ιμπεριαλιστική Μικρασιατική Εκστρατεία, στην ανάμειξη στους οικονομικούς ανταγωνισμούς Μ.Βρετανίας- Γερμανίας κλπ στην περιοχή μας." (Ε. ΜΠΕΛΛΟΥ μέλος του ΠΓ του ΚΚΕ Ριζ.26\10\2024)

Το να καλείς το λαό για ανατροπή της ματοβαμένης βασιλομεταξικής ήταν μια ολόσωστη θέση για τους λόγους που προβάλει η τότε ΚΕ του ΚΚΕ όσο και γι αυτούς που αναφέρει η Ελένη Μπέλλου. Όμως το να πιστεύει και να διακηρύττει στο λαό ότι: "Την ειρήνη θα την κερδίσουμε" με "τη συνεργασία των φιλειρηνικών Βαλκανίων" και ότι η "πραγματική ουδετερότητα…θα εμπνέει σεβασμό στους εμπόλεμους και σε κάθε επιδρομέα" (!!!) Αυτό είναι κάτι περισσότερο από ουτοπία, πράγμα που καλλιεργούσε σύγχυση και επικίνδυνες αυταπάτες στο λαό. Μόνο ένας τυφλός-και ο χειρότερος τυφλός είναι αυτός που δεν θέλει να δει – δεν αντίκριζε την τραγική πραγματικότητα!! Όταν οι ορδές του Χίτλερ καταλάμβαναν την μια μετά την άλλη χώρα, Τσεχοσλοβακία, Αυστρία, Ολλανδία, Βέλγιο, Γαλλία, Πολωνία -μισή, την άλλη μισή την είχε καταλάβει ο Στάλιν – όταν ο Ντούτσε έχει καταλάβει την Αλβανία και ζητεί από την βασιλομεταξική κυβέρνηση βάσεις και διάδρομο για να επέμβει στην Αίγυπτο – στόχος του γερμανοϊταλικού άξονα τα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής – όταν τα "φιλειρηνικά Βαλκάνια", Ρουμανία, Βουλγαρία συμμαχούν με τους Γερμανούς και με τη θέλησή της η Αλβανία επιτρέπει στο Ντούτσε να τη καταλάβει και το τελευταίο όταν, όπως αναφέρει το χρονολόγιο των "Επίσημων Κειμένων του ΚΚΕ":

"31 Ιούλη 1940: Γίνεται σύσκεψη στρατιωτικών και πολιτικών παραγόντων της ναζιστικής Γερμανίας στην οποία αποφασίζεται η προετοιμασία πολέμου κατά της Σοβιετικής Ένωσης και η αύξηση του κατά ξηρά στρατού μέχρι 180 μεραρχίες" (τομ. 4ος σελ 537)

18 του Δεκέμβρη 1940: Ο Χίτλερ υπογράφει το σχέδιο " Μπαρμπαρόσα" για εκστρατεία κατά της Σοβιετικής Ένωσης. (τομ. 5ος σελ. 454)

Αλλά πέραν αυτών ήταν ανοιχτά διακηρυγμένο και πασίγνωστο στις πάσης ότι:Κύριος στόχος του φασίστα Χίτλερ ήταν, όπως το έλεγαν οι κομμουνιστές, και ο Λ. Τρότσκι προειδοποιούσε απεγνωσμένα ,στόχος βασικός η ΕΣΣΔ, και αμέσως μετά οι Εβραίοι!!! Και ασφαλώς υποδούλωση της Ευρώπης και οι αποικίες της.
Και ακόμη ένα άλλο: Χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί αυτή η σκληρή για τους Άγγλους γλώσσα; Ποιο ραβδί της Κίρκης μεταμόρφωσε το **Αντιφασιστικό Μέτωπο** και το **Λαϊκό Μέτωπο** σε **"Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας";**

Πριν από κάμποσα χρόνια και συγκεκριμένα μετά το 7ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς (διάβαζε Στάλιν) η ΚΕ του ΚΚΕ στη 4η ολομέλεια (27-28 Σεπτέμβρη 1935) και στη συνέχεια στο 6ο Συνέδριο (Δεκέμβρης 1935) εκτελώντας πιστά τις αποφάσεις της (ή του) δήλωνε ως ζήτημα πρώτης γραμμής:

"….τη συνένωση όλων των λαϊκών αντιφασιστικών και δημοκρατικών δυνάμεων σ' ένα κοινό μέτωπο, που….θα επιτρέψει στην εργατική τάξη και σ' όλα τα εργαζόμενα στρώματα του πληθυσμού ν' αναπτύξουν την πάρα πέρα πάλη τους, για την ολοκλήρωση του αστικοδημοκρατικού σχηματισμού της χώρας.

(….)Το ΚΚΕ συνεργάζεται όχι μόνο με τα σοσιαλιστικά και αγροτικά κόμματα και όλες τις μαζικές οργανώσεις, αλλά και όλα τ' άλλα κόμματα και .οργανώσεις που στέκονται πάνω σε μια **ελάχιστη δημοκρατική αντιφασιστική βάση**

(…)Το ΚΚΕ πιστεύει ότι στην Ελλάδα ωριμάζουν οι συνθήκες….μιας **δημοκρατικής – αντιφασιστικής κυβέρνησης,** που θάχει για αποστολή το λαϊκό δημοκρατικό ξεκαθάρισμα της ζωής και του τόπου απ' το μοναρχισμό και το φασισμό." (ΚΚΕ ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ τομ 4ος σελ. 242, 246, 248 υπογρ δικές μας)

Και για καλύτερη ενημέρωση του αναγνώστη: "Στα ντοκουμέντα του 7ου Συνεδρίου της ΚΔ (σσ διάβαζε Στάλιν) ήταν χαρακτηριστικά τα παρακάτω: " Αυτόν τον καιρό, οι εργαζόμενες μάζες σε μια σειρά καπιταλιστικές χώρες **έχουν να διαλέξουν,συγκεκριμένα για σήμερα, όχι ανάμεσα στη προλεταριακή δικτατορία και την αστική δημοκρατία, αλλά ανάμεσα στην αστική δημοκρατία και το φασισμό."** (Το ΚΚΕ στο Ιταλοελληνικό πόλεμο 1940-41 σελ 26 εκδ, ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ υπογρ. Δική μας)
Προϊόν των θέσεων αυτών, όπως είναι γνωστό, ήταν τα λαϊκά μέτωπα, που εδώ στη χώρα μας δημιούργησε το Σύμφωνο Σκλάβαινα– Σοφούλη!! Δηλαδή ΚΚΕ—Φιλελευθέρων!

Για τους νέους ιδιαίτερα συντρόφους αξίζει να αντιγράψουμε την υποσημείωση που υπάρχει στο βιβλίο " Το ΚΚΕ στον ιταλοελληνικό πόλεμο 1940—41" για ενημέρωσή τους για το πόσο δημοκράτες και αντιφασίστες ήταν οι φιλελεύθεροι!!

40. Τα κόμματα τύπου Φιλελευθέρων θεωρούνταν από το ΚΚΕ δυνάμει σύμμαχοι του στο πλαίσιο του αντιφασιστικού αγώνα, αν και, ως κυβερνήσεις έστειλαν στρατό στην ιμπεριαλιστική εκστρατεία στην Ουκρανία ενάντια στην Οκτωβριανή Επανάσταση (το 1919 η κυβέρνηση Βενιζέλου), δολοφόνησαν εργάτες διαδηλωτές, φυλάκισαν και εξόρισαν χιλιάδες κομμουνιστές και πραγματοποίησαν σειρά στρατιωτικών πραξικοπημάτων και μια

δικτατορία (Θεόδωρος Πάγκαλος 1925—1926). (σελ 29)

Η εξήγηση για την αλλαγή γραμμής της ηγεσίας του ΚΚΕ όπου το Αντιφασιστικό Μέτωπο το αντικατέστησε το Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας βρίσκεται στο γεγονός της υπογραφής στις 23 Αυγούστου 1939 του συμφώνου Ρίμπεντροπ – Μολότοφ σύμφωνο μη επίθεσης ανάμεσα στη χιτλερική Γερμανία και την ΕΣΣΔ με το σκεπτικό το έωλο:

"… για να αποτρέψει τη δημιουργία ενιαίου μετώπου όλων των καπιταλιστικών δυνάμεων εναντίον (σσ ΕΣΣΔ)" (ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ χρονολογιο τομ 4ος σελ 535)
Και λέμε γιατί μετά μια βδομάδα την 1η του Σεπτέμβρη 1939:Τα χιτλερικά στρατεύματα εισβάλουν στην Πολωνία και ξεκινάει ο 2ος παγκόσμιος πόλεμος!!! Οπότε πάει περίπατο το " ενιαίο μέτωπο των καπιταλιστικών δυνάμεων"!!! Ωστόσο με το σύμφωνο θα ασχοληθούμε εκτενέστερα στην επόμενη ενότητα.

Απείρου κάλους η τοποθέτηση του Δημητρώφ (= Στάλιν) γραμματέα της ΚΔ σε ραδιοφω(ο)νική ομιλία του στις 23\8\1939 ανήμερα της υπογραφής: **"Το γερμανοσοβιετικό σύμφωνο αποτελεί ένα όργανο ειρήνης. Δεν εξασφάλισε μονάχα την ειρήνη στους λαούς της ΕΣΣΔ μα έδωσε τη δυνατότητα και στους άλλους λαούς, ιδιαίτερα τους βαλκανικούς, να γλυτώσουν απ' τον πόλεμο.(!!!!)** Μα οι βαλκανικές κυβερνήσεις δεν επωφελήθηκαν….Πιο άμεσα απ' όλες απειλείται απ' τη μεγαλύτερη καταστροφή η Ελλάδα εξ αιτίας της πολιτικής της κυβέρνησης της που προκάλεσε τη δυσπιστία και των δύο εμπόλεμων παρατάξεων." (ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΜ 4ος σελ 500 υπογρ δική μας)

Για το γερμανοσοβιετικό σύμφωνο θα αναφερθούμε εκτενέστερα στην ενότητα για τη στάση της ΚΔ (Στάλιν) πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη του 2ου Παγκόσμιου Πόλεμου.

Δεν χρειάζεται και πολύ μυαλό για να γίνει κατανοητό οι μεταλλάξεις στη γραμμή της ηγεσίας του ΚΚΕ ακολουθούσαν τις μεταλλάξεις της σταλινικής πλέον ΚΔ (!!) Ηλίου φαεινότερον!! Άλλωστε, πριν αρχίστε κουκουέδες να μας βρίζεται, ρίξτε μια ματιά καλή στο βιβλίο: "Το ΚΚΕ στον ιταλοελληνικό πόλεμο Τμήμα ιστορίας της ΚΕ του ΚΚΕ εκδοσή ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ" και θα μας δικαιώσετε πλήρως .

Και έχοντας γράψει όλα αυτά προηγουμένως και υπενθυμίζοντας ότι και μέχρι τις 30 Αυγούστου η θέση της ηγεσίας του ΚΚΕ με τις χωρίς αντιρρήσεις του φυλακισμένου αλλά ενήμερου πανίσχυρου ΓΓ Ζαχαριάδη ήταν: "Κάτω η ματοβαμένη βασιλομεταξική δικτατορία" , έρχεται στη δημοσιότητα 31 Οκτώβρη 1940, το περίφημο πρώτο γράμμα του, όπου

σύμφωνα με το νυν ΓΓ του Κάπα Κάπα Ε: “ Παρά….. τις αντιφάσεις, από την πρώτη στιγμή έγινε προσπάθεια το Κόμμα μας να παρέμβει, **να δώσει κατεύθυνση στην πάλη του λαού ενάντια στη ξένη εισβολή,** με τα τρία γράμματα του Γενικού Γραμματέα της Κεντρικής του Επιτροπής του Νίκου Ζαχαριάδη.”(Ομιλία του ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ Ριζ. 15 Οκτώβρη 2024)

Ας το δούμε το περίφημο Α’ ανοιχτό γράμμα:

“Προς το λαό της Ελλάδας

Ο φασισμός του Μουσολίνι χτύπησε την Ελλάδα πισώπλατα, δολοφονικά και ξετσίπωτα….Ο λαός της Ελλάδας διεξάγει σήμερα ένα πόλεμο **εθνικοαπελευρωτικό,** ενάντια στο φασισμό του Μουσολίνι…..

Κάθε πράκτορας του φασισμού πρέπει να εξοντωθεί αλύπητα. **Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, δίχως καμιά επιφύλαξη.** Έπαθλο για τον εργαζόμενο λαό…. μια καινούργια Ελλάδα ….λυτρωμένη από κάθε ξενική ιμπεριαλιστική εξάρτηση **και από κάθε εκμετάλλευση ….”** (Το ΚΚΕ στον Ιταλοελληνικό πόλεμο σελ 137 υπογρ. δική μας)

Η πρώτη παρατήρηση που μας έρχεται στο νου από πότε το κόμμα δίνει κατεύθυνση στη πάλη του λαού και μάλιστα για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα που αφορά τη ξένη εισβολή δηλαδή τον πόλεμο με την απόφαση ενός ανδρός , έστω και αν αυτός είναι ο ΓΓ ;; Από τότε που ο σταλινισμός κυριάρχησε στην ΕΣΣΔ και στα ΚΚ!! Και συνεχίζει να υπάρχει στο ΚΚΕ πράγμα που αποκαλύπτει η τοποθέτηση του νυν ΓΓ , από τη στιγμή που θεωρεί ότι το κόμμα και ο λαός πήραν κατεύθυνση με τα γράμματα του Ζαχαριάδη, και όχι από την γνήσια παράνομη “παλαιά ΚΕ”!! Δηλαδή μέσα από κάποιου είδους συλλογική διαδικασία!!

Η ματοβαμένη βασιλομεταξική δικτατορία έγινε απλώς και ήπια, κυβέρνηση Μεταξά !! Το γράμμα δίκαια θεωρήθηκε μόλις δημοσιεύθηκε προβοκατόρικο, πρώτο γιατί η ματοβαμένη βασιλομεταξική δικτατορία το δημοσίευσε και κατά δεύτερο γιατί ανέτρεπε τις μέχρι χθες θέσεις του ΚΚΕ σε σχέση με τον επερχόμενο ιταλοελληνικό πόλεμο και τη στάση του ΚΚΕ απέναντι στη δικτατορική κυβέρνηση, όπου καλούσε σε ανατροπή της όπως ο αναγνώστης είδε από τις προηγούμενες αναφορές μας στις θέσεις του ΚΚΕ, στο εν λόγω κείμενο μας.

“Βεβαίως, όντας ο συσχετισμός των δυνάμεων στην Ελλάδα σε βάρος του επαναστατικού εργατικού κινήματος, το σύνθημα “να ανατραπεί τώρα η κυβέρνηση Μεταξά”, δεν ήταν ρεαλιστικό να τεθεί ως άμεσο πρακτικό καθήκον. Όμως ήταν ρεαλιστικό και αναγκαίο να

τεθεί ως κατεύθυνση και ως σύνθημα ζύμωσης στο λαό και στο στρατό, ως σύνθημα οργάνωσης και πάλης των πρωτοπόρων εργατών και στρατευμένων, που σε συνθήκες πάλης κατά του ιμπεριαλιστή εισβολέα, του ιταλικού, μπορούσε να προετοιμάζει τον προσανατολισμό των εργατικών—λαϊκών μαζών για συνθήκες αποδυνάμωσης της εγχώριας και ξένης καπιταλιστικής εξουσίας, μέσα και έξω από τη χώρα.”

Αλλά πριν συνεχίσουμε τα δικά μας σχόλια για το εν λόγω γράμμα ας δούμε τα σχόλια του τμήματος ιστορίας της ΚΕ του ΚΚΕ, όπως αυτά εμπεριέχονται στο βιβλίο: “Το ΚΚΕ στον ιταλοελληνικό πόλεμο 1940 – 1941”

“ΟΙ 4 ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ σ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Μαζί με το “Ανοικτό Γράμμα” ο σ. Ζαχαριάδης έστειλε στο Μεταξά σημείωμα που περιλάμβανε τις προτάσεις του Κομουνιστικού Κόμματος σε μια βάση για **κοινή λαϊκή-πατριωτική- εθνική πάλη** κατά της φασιστικής επιδρομής. Ο Μεταξάς φυσικά δεν απάντησε….(σσ γιατί ήξερε να υπηρετεί σωστά το ταξικό του συμφέρον γι αυτό και δημοσίευσε ό,τι του ήταν χρήσιμο στη δοσμένη στιγμή). Οι τέσσερις προτάσεις όροι είναι οι εξής:

1) Το ΚΚΕ αναλαμβάνει τη γραμμή του “Ανοικτού Γράμματος να την κρατήσει ως το τέλος του πολέμου.

2) Η κυβέρνηση δίνει γενική αμνηστία

3) Ξαναβγαίνει ο Ριζοσπάστης

4) Όποιο μέλος του ΚΚΕ **διαφωνήσει με τη γραμμή του “Ανοικτού Γράμματος” θα διαγραφεί απ’ το ΚΚΕ”** (σελ 138 στην υποσημείωση 266 διαβάζουμε ότι δημοσιεύτηκε στο: Ριζοσπάστης 28 Οκτωβρίου 1945- υπογρ δική μας)

Το άκρον άωτον του σταλινικού αυταρχισμού!! Ο ΓΓ Ζαχαριαδης αποφασίζει και διατάσσει: Αυτή είναι η γραμμή και όποιος διαφωνεί διαγράφεται!! Δίνει εγγυήσεις στο ματοβαμένο δικτάτορα και βέβαια ο Μεταξάς δεν του απάντησε, γιατί είχε πάρει αυτό που ήθελε, την αναγνώρισή από το ΚΚΕ την κάτω από την διεύθυνσή του διεξαγωγή του πολέμου!!

Το “Τμήμα Ιστορίας της ΚΕ του ΚΚΕ” προσπαθεί εμμέσως να δικαιολογήσει το γράμμα, πράγμα που δεν κάνει φανερή την θέση του και την όποια κριτική του, γιατί πράγματι ασκεί κριτική στο κεφάλαιο **“6. Εκτίμηση για το Α’ γράμμα”.** Ωστόσο στο κεφάλαιο **“2. Η**

πολιτική βάση του Α' γράμματος" του εν λόγω βιβλίου (στη σελίδα 138) διερωτάται:

"...γνώριζε (σ.σ ο Ζαχαριάδης) και σε ποιο βαθμό τις αλλεπάλληλες, εξελισσόμενες και **αλληλοσυγκρουόμενες σχετικές αποφάσεις – οδηγίες της ΚΔ;** (υπογρ. Δική μας) ...οι λογικές εκτιμήσεις που μπορεί να γίνουν, στηρίζουν το συμπέρασμα ότι κατά βάση ο Ζαχαριάδης γενικά ήταν ενημερωμένος για τις εξελίξεις. Βεβαίως δεν είναι πιθανό ότι είχε υπόψη του αυτά καθεαυτά τα κείμενα οδηγιών της ΚΔ, του Ιούλη και του Σεπτέμβρη 1939. Είχε όμως υπόψη τη γενική κατεύθυνση της ΚΔ πριν το Σύμφωνο Ρίμπεντροπ-Μόλοτοφ και τη θέση της μετά από αυτό, όπως συνάγεται από τα ίδια τα γράμματα και άλλα κείμενά του.

Κατ' αρχήν είναι αυτονόητο πως ο Ζαχαριάδης κατείχε τις αποφάσεις της 6ης Ολομέλειας της ΚΕ (1934), του 7ου Συνεδρίου της ΚΔ, την απόφαση της 4ης Ολομέλειας του 1935 και βέβαια τις αποφάσεις του 6ου Συνεδρίου του ΚΚΕ.

Η απόφαση της 4ης Ολομέλειας της ΚΕ (27-28 Σεπτέμβρη 1935) ανέφερε:

Το ΚΚΕ διακηρύσσει ότι μπροστά στον άμεσο κίνδυνο φασιστικής ιταλικής επίθεσης.....θέτει σαν υπέρτατο καθήκον την υπεράσπιση της εθνικής ελευθερίας και θα παλέψει με όλες του τις δυνάμεις για να κατακτήσει την ηγεμονία της πάλης (...) Το ΚΚΕ στον αγώνα αυτόν θα συνεργαστεί με όλες τις οργανώσεις και τα κόμματα, που θα παλέψουν πραγματικά για την εθνική ακεραιότητα και ανεξαρτησία" (ο. π. Σελ. 138-139)

Στη συνέχεια αναφέρει την απόφαση του 6ου Συνεδρίου για τον πόλεμο όπου:

"....Το Κόμμα μας .....πρωτοστατεί στην πραγματοποίηση ενιαίου μετώπου με όλα τα κόμματα και οργανώσεις, που δέχονται την πάλη αυτή."

Επίσης ο Ζαχαριάδης: "Στις 12 Ιούνη 1939, ενώ βρισκόταν ακόμα στις φυλακές της Κέρκυρας έγραψε στο πρόλογο της μπροσούρας του "Θέσεις για την Ιστορία του ΚΚΕ" (εκδόθηκε το 1945)

".... ο λαός θα είχε σαρώσει την πανούκλα της 4ης Αυγούστου αν η απειλή του Μουσολίνι - Χίτλερ δε συγκέντρωνε την προσοχή του. Περνάμε στιγμές δύσκολες. Και τις δυσκολίες αυτές μπορεί να τις αντιμετωπίσει αποτελεσματικά ένα **εθνικό μέτωπο."**

Για να καταλήξει στο συμπέρασμα:

"Η προσεκτική ανάγνωση του Α' γράμματος δείχνει ότι η βασική του κατεύθυνση (

χαρακτήρας του πολέμου, στρατηγική απέναντί του και γενικότερα) εξέφραζε την ουσία των παραπάνω κομματικών σωμάτων, τη στρατηγική των αντίστοιχων κομματικών ντοκουμέντων.” (ο. Π σελ. 140 υπογρ. Δική μας)

Μια προσεκτική ανάγνωση της 4ης Ολομέλειας και του 6ου Συνεδρίου μας βοηθάει να διαπιστώσουμε ότι η βασική κατεύθυνση του δεν έχει καμία σχέση με το περιεχόμενο που οι αποφάσεις δίνουν στο Εθνικό και “Ενιαίο Μέτωπο με όλα τα κόμματα και τις οργανώσεις, που δέχονται την πάλη αυτή.”!!

Ας δούμε λοιπόν τι παραλείπει το απόσπασμα του “Τμήματος Ιστορίας της ΚΕ του ΚΚΕ”, η απόφαση γράφει: “ Η υπόθεση της ελευθερίας και ανεξαρτησίας της χώρας είναι έργο του ίδιου του λαού και μπορεί να διαφυλαχθεί στέρεα, **εφόσον συντριβεί ο εσωτερικός φασισμός και η μοναρχία πράχτορες των ξένων καταπιεστών.”** (ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ 4ος τόμος σελ.249)

Και παρακάτω: “Το ΚΚΕ καλεί το λαό στην πάλη **για την εσωτερική λευτεριά , ενάντια στο μοναρχοφασισμό…”** (ο.π σελ 250 υπογρ.δική μας)

Στις αποφάσεις είναι καθαρό ότι δεν υπάρχει καμία βάση για μέτωπο με το μοναρχοφασισμό—βασιλομεταξική δικτατορία– αντίθετα καλούσαν για μέτωπο “ενάντια” για να “συντριβεί” ο μοναρχοφασισμός!!

Και η απόφαση του 6ου Συνεδρίου δεν αφήνει κανένα περιθώριο για δικαίωση της θέσης ότι: “Στον πόλεμο αυτό που διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις δίχως καμία επιφύλαξη.”

Και συγκεκριμένα:`

“Το 6ο Συνέδριο του ΚΚΕ ….διακηρύσσει:

α) Ότι θα πολεμήσει θανάσιμα κάθε καταχτητική βλέψη της αστικοτσιφλικάδικης Ελλάδας και θα δουλέψει με όλες του τις δυνάμεις για να αποτρέψει και **αν εκραγεί να μετατρέψει σε τάφο του εκμεταλλευτικού καθεστώτος..(….) και θα χρησιμοποιήσει κάθε τέτοιο ματοκύλισμα για την συντριβή και την ανατροπή της αστκοτσιφλικάδικης κυριαρχίας.”** (ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ τ. 4ος σελ310 υπογρ δική μας)

Για την ιστορία αξίζει να ενημερωθεί ο αναγνώστης για τις αποφάσεις του 6ου Συνεδρίου της ΚΔ (17 Ιούλη—1 Σεπτέμβρη 1928):

“Το 6ο Συνέδριο κάλεσε τους κομουνιστές στην περίπτωση που θα ξεσπάσει ιμπεριαλιστικός πόλεμος, να καθοδηγούνται από το πρόγραμμα που εφάρμοσε το κόμμα των Μπολσεβίκων στα χρόνια του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου. **Βασικό σημείο αυτού του προγράμματος ήταν η μετατροπή του ιμπεριαλιστικού πολέμου σε εμφύλιο πόλεμο του προλεταριάτου κατά της αστικής τάξης.”** (Το ΚΚΕ στον ιταλοελληνικό πόλεμο 1940—41 σελ.21 υπογρ. Δική μας)

Αλλά ας δούμε και τις αποφάσεις του 7ου Συνεδρίου της ΚΔ αν δικαιολογούν την επίμαχη φράση στο Α’ γράμμα του Ζαχαριάδη:

“Το 7ο Συνέδριο (25 Ιούλη—21 Αυγούστου 1935) εκτίμησε ως πηγή για την επιβολή του φασισμού τις επιδιώξεις του πιο αντιδραστικού τμήματος του χρηματιστικού κεφαλαίου, που σήμαινε ότι άλλαζε προηγούμενες αναλύσεις σύμφωνα με τις οποίες ο φασισμός προσεγγίζονταν ως μορφή συνολικά της αστικής επίθεσης…”

Στην Εισήγηση προς το 7ο Συνέδριο ο Γκεόργκι Ντιμιτρόφ (σσ Στάλιν) είπε:

“Η σοσιαλδημοκρατία είναι υπέρ της δημοκρατίας, ενώ οι κομμουνιστές είναι υπέρ της διχτατορίας, γι αυτό και δεν μπορούμε να σχηματίσουμε Ενιαίο Μέτωπο με τους κομμουνιστές, λένε μια σειρά σοσιαλδημοκράτες ηγέτες. **Μα μήπως σας προτείνουμε σήμερα κανένα Ενιαίο Μέτωπο για την εγκαθίδρυση της διχτατορίας του προλεταριάτου; Βέβαια κάτι τέτοιο δεν σας προτείνουμε τώρα”**

Γιατί: “Αυτόν το καιρό, οι εργαζόμενες μάζες…έχουν να διαλέξουν, συγκεκριμένα σήμερα, **όχι ανάμεσα στην προλεταριακή διχτατορία και την αστική δημοκρατία, αλλά ανάμεσα στην αστική δημοκρατία και το φασισμό.”** (οπ π. Σελ. 26 υπογρ. Δική μας)

Μάλιστα ασκώντας κριτική στο 7ο Συνέδριο της ΚΔ στο εν λόγω βιβλίο το “ιστορικό τμήμα της ΚΕ του ΚΚΕ”, γράφει ότι:

“ Έτσι, το 7ο Συνέδριο της ΚΔ διαμόρφωσε στρατηγική που προσανατόλιζε τα ΚΚ στη σύμπραξη με τη μία ιμπεριαλιστική πλευρά, τη λεγόμενη δημοκρατική, εναντίον της άλλης της φασιστικής. Εκ των πραγμάτων **η νέα στρατηγική της ΚΔ ωθούσε να διεξάγεται η πάλη του κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος <u>υπό ξένη σημαία.”</u>**

“Ακόμα το 7ο Συνέδριο εξέτασε τη δυνατότητα να δημιουργηθούν **ενιαία μαζικά πολιτικά κόμματα της εργατικής τάξης σε κάθε χώρα, δηλαδή <u>να συνενωθούν τα ΚΚ μετα σοσιαλδημοκρατικά……”</u> (!!!)** (οπ π υπγρ. Δικες μας)

Είναι φανερό ότι οι αποφάσεις του 7ου Συνεδρίου έβαζαν σε δεύτερη μοίρα τη δικτατορία του προλεταριάτου και έθεταν ζήτημα “σύμπραξη με τη μια ιμπεριαλιστική πλευρά τη λεγόμενη δημοκρατική…” και επειδή βασιλομεταξική δικτατορία είχε προσχωρήσει στο στρατόπεδο των αγγλογάλλων ιμπεριαλιστών, ίσως αυτό να δικαιολογεί την επίμαχη φράση του Α’ γράμματος του Ζαχαριάδη, αλλά σε αυτή την περίπτωση πολύ σωστά γράφεται ότι: “..ωθούσε να διεξάγεται η πάλη του κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος **υπό ξένη σημαία.”**

Ωστόσο στο σημείο αυτό θεωρούμε αναγκαίο να κάνουμε μια μικρή παρέκκλιση για να δούμε τι γεγονότα μεσολάβησαν μεταξύ 6ου και—μετά από 7 χρόνια!!!–του 7ου Συνεδρίου που αναγκάστηκε η ΚΔ (Στάλιν) να αλλάξει γραμμή ή μάλλον κατεύθυνση; Είχαμε την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία όπου όπως μας πληροφορεί η ανακοίνωση του γραφείου τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ, “Για την 28η Οκτωβρίου 1940”: “….ο φασισμός –ναζισμός, ως γνήσιο τέκνο του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος, επιστρατεύτηκε στο πλαίσιο της πολεμικής προετοιμασίας αλλά προκειμένου να χτυπηθεί το εργατικό—λαϊκό και κομμουνιστικό κίνημα. Η άνοδος του φασισμού και του ναζισμού στην Ιταλία και τη Γερμανία, αντίστοιχα, στηρίχτηκε στους μονοπωλιακούς ομίλους και στήριξε την καπιταλιστική ιδιοκτησία και εξουσία, την ένταση της ταξικής εκμετάλλευσης.” (Ριζοσ. 26 Οκτώβρη 2024)

Η παραπάνω θέση για το ποιος στήριξε την άνοδο του φασισμού και του ναζισμού σε Ιταλία και Γερμανία, καθώς επίσης ότι ο στόχος ήταν η πολεμική προετοιμασία, πράγμα που προϋπόθετε να χτυπηθεί το εργατικό—λαϊκό κίνημα και ασφαλώς και κύρια το κομμουνιστικό είναι σωστό αλλά και την ίδια στιγμή είναι η μισή αλήθεια!

Γιατί τα μονοπώλια εξυπηρετώντας το ταξικό τους συμφέρον μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού που σαπίζει και την ένταση τον ανταγωνισμών, έχουν ανάγκη να επιστρατεύσουν την πιο στυγνή μορφή καταπίεσης ενάντια στο εργατικό—λαϊκό κίνημα και πρωτίστως στο κομμουνιστικό, προτού μπουν σε πόλεμο—δηλαδή στη συνέχεια της πολιτικής με άλλα μέσα. Η άλλη μισή αλήθεια βρίσκεται στην απάντηση του τι έπραξε το εργατικό—λαϊκό και κομμουνιστικό, πρωτίστως, κίνημα για να αποτρέψει την άνοδο του φασισμού—ναζισμού και να χαλάσει τα σχέδια των μονοπωλίων και κύρια του χρηματιστικού κεφαλαίου;

Και όσον αφορά την άνοδο του φασισμού στην Ιταλία η βασική ευθύνη βαραίνει το σοσιαλιστικό κόμμα όπου δεν έδωσε την προοπτική της εξουσίας στις απεργίες και τις καταλήψεις από τους εργάτες των εργοστασίων, δεν έδωσε προοπτική στα εργασιακά συμβούλια. Αντίθετα έκλεισε τις απεργίες και τις καταλήψεις!! Αλλά στη Γερμανία η βασική

ευθύνη βαρύνει την ΚΔ (Στάλιν) και φυσικά το ΚΚ Γερμανίας όπου με την πολιτική του σοσιαλφασισμού, την καταγγελία ότι η σοσιαλδημοκρατία είναι δίδυμο αδέλφι του φασισμού και την κατά συνέπεια πολιτική του ενιαίου μετώπου από τα κάτω, χωρίς τους ηγέτες—πολιτική που παρεμπιπτόντως, το μέτωπο από τα κάτω, υιοθετεί σήμερα το ΚΚΕ– διέσπασαν την ενότητα του εργατικού –λαϊκού κινήματος και έδωσαν την δυνατότητα στο Χίτλερ να ανέβει στην εξουσία!! Μάλιστα έφτασαν στο σημείο να συμπράξουν με τους ναζί τον Απρίλη του 1931 στο λεγόμενο "Κόκκινο Δημοψήφισμα", όπου το ΚΚΓ κάλεσε μαζί με τους ναζί σε ψήφο ενάντια στη σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση , στο Λαντ της Πρωσίας !!! Τελικά δεν κατάφεραν να συγκεντρώσουν τον απαραίτητο αριθμό ψήφων και έτσι η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση παρέμεινε! Η πολιτική αυτή στάση του ΚΚΓ είχε την σύμφωνη γνώμη της ΕΕ της ΚΔ!!! Έχοντας αναφερθεί στο ρόλο του ΚΚΓ και της ΚΔ (Στάλιν) σε καμία περίπτωση δεν δικαιώνουμε την αισχρά ρεφορμιστική πολιτική του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, που συνέβαλε στην άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία. Και για να τελειώνουμε με την παρένθεση η οποία μας έδειξε το σάλτο της ΚΔ και του ΚΚΓ, όπου το η σοσιαλδημοκρατία δίδυμο αδέλφι του φασισμού γίνεται μετά το 7ο συνέδριο αδέλφι των ΚΚ που με προτροπή του συνεδρίου αιτούν να δημιουργήσουν και ενιαίο κόμμα με τους πρώην σοσιαλφασίστες— έστω και αργά το ενιαίο μέτωπο με τη σοσιαλδημοκρατία δεν ήτανε λάθος, το λάθος το τραγικό ήτανε η πολιτική των λαϊκών μετώπων δηλαδή η συγκυβέρνηση με τα αστικά κόμματα.

Καιρός να επανέλθουμε στο "περίφημο" και πολυσυζητημένο Α' γράμμα του Ζαχαριάδη συνεχίζοντας με τα επιχειρήματα του με τα οποία δικαιολογεί την επίδικο φράση: " Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις χωρίς **καμία επιφύλαξη"** Στο " Το ΚΚΕ στον ιταλοελληνικό πόλεμο" αναφέρεται ότι: " Ο Ζαχαριάδης υποστήριξε αργότερα ότι η συγκεκριμένη φράση μπήκε στο γράμμα γιατί διαφορετικά δε θα δημοσιευόταν.

Ωστόσο πολλά χρόνια αργότερα υποστήριξε μιλώντας στο πρώτο θέμα Της 7ης Πλατιάς Ολομέλειας της ΚΕ (1957), είπε σχετικά με την εναντίον του πολεμική για την επίμαχη φράση:

"Σύντροφοι, εγώ θα δεχόμουνα άλλο σήμερα (…) ο Παρτσαλίδης (…) να βγει να πει: Ζαχαριάδη σεχταρισμό έκανες εκεί, **πιο θαρραλέα και πιο αποφασιστικά έπρεπε να υποστηρίξεις τον Μεταξά (…) ούτε όρους να βάλλεις (…) Εφόσον αυτός έκανε αγώνα που ουσιαστικά βοηθούσε τότε τη Σοβιετική Ένωση κι όλους (…)** Να λέμε τώρα επειδή (…) τον αγώνα (…) τον κάνει ο Μεταξάς τον σβήνουμε. Είναι σωστό αυτό;" (σελ 150—151 υπογρ δική μας)

Ας δούμε κατ' αρχή πως το "Τμήμα ιστορίας της ΚΕ του ΚΚΕ" σήμερα στο εν λόγω βιβλίο σχολιάζει το Α' γράμμα και την επίμαχη φράση του:

" Αυτή η φράση αποτύπωνε το συσχετισμό δυνάμεων εκείνης της περιόδου, **αλλά δε συνέβαλε στην αλλαγή του σε μια πορεία.** Το κλίμα στις λαϊκές μάζες, τις ώρες που κηρύχτηκε ο πόλεμος, όσο κι αν πήγαζε από αγνές πατριωτικές προθέσεις, αντιμετώπιζε τον πόλεμο απ' τη σκοπιά της αμυνόμενης Ελλάδας και της επιτιθέμενης (άρα ευρισκόμενης εν αδίκω) Ιταλίας. Όμως, **ο δίκαιος ή ο άδικος χαρακτήρας κάθε πολέμου, δεν καθορίζεται από το ποιο κράτος επιτίθεται και ποιο αμύνεται, αλλά από το ποια τάξη και για ποιο σκοπό διεξάγει τον πόλεμο, είτε είναι αρχικά και τη συγκεκριμένη αμυνόμενη είτε είναι επιτιθέμενη."**

Βεβαίως, όντας ο συσχετισμός των δυνάμεων στην Ελλάδα σε βάρος του επαναστατικού εργατικού κινήματος, το σύνθημα "να ανατραπεί τώρα η κυβέρνηση Μεταξά", δεν ήταν ρεαλιστικό να τεθεί ως άμεσο καθήκον. **Όμως ήταν ρεαλιστικό και αναγκαίο να τεθεί ως κατεύθυνση και ως εξάνθημα ζύμωσης στο λαό και στο στρατό…**

Άλλωστε και το ΚΚ Ιταλίας, που αγωνιζόταν για την ανατροπή της κυβέρνησης Μουσολίνι, με αντίστοιχη στρατηγική θα συνέβαλε στον ίδιο στόχο στη χώρα του. Μια τέτοια γραμμή της ΚΔ εκ των πραγμάτων **θα ενίσχυε τις δυνάμεις υπεράσπισης της Σοβιετικής Ένωσης, χωρίς να αποδυναμώνει το κομμουνιστικό κίνημα στις καπιταλιστικές χώρες."** (οπ. Π υπογρ δική μας)

Είναι σωστά αυτά τα σχόλια; Ασφαλώς και είναι γενικά σωστά! Ωστόσο με βάση αυτά τα σχόλια η ρήση του Κουτσούμπα ότι: " … από την πρώτη στιγμή έγινε προσπάθεια το Κόμμα μας να παρέμβει, να δώσει κατεύθυνση στην πάλη του λαού ενάντια στην ξένη εισβολή, με τα τρία γράμματα του Γενικού Γραμματέα της Κεντρικής του Επιτροπής του Νίκου Ζαχαριάδη." Δεν είναι σε καμία περίπτωση συμβατή, αντίθετα τα αναιρεί!! Και ο λόγος κύρια για το Α΄ γράμμα. Επίσης θα τονίζαμε με έμφαση ότι τα τρία γράμματα– και ιδιαίτερα το Α΄– ήταν προσωπικές απόψεις του ΓΓ Ζαχαριάδη και όχι του κόμματος, το κόμμα θα λέγαμε, κατά κάποιο τρόπο, το έκφραζε η παράνομη ΚΕ—όχι η προβοκατόρικη του Μανιαδάκη –Μεταξά η οποία παρεμπιπτόντως δεν έκφρασε τη διαφωνία της με την επίμαχη φράση– η λεγόμενη 'παλαιά. Εδώ φαίνεται ο ΓΓ του ΚΚΕ να έχει παρεξηγήσει το ρόλο του ΓΓ στο κατά άλλα λεγόμενο "Κόμμα Νέου Τύπου" !!

Στο σημείο αυτό θεωρούμε σκόπιμο να δούμε τις θέσεις της "Παλαιάς ΚΕ':

“Παραμένοντας στη θέση που είχε εκφράσει για τον επερχόμενο πόλεμο (30 Αυγούστου 1940), η “Παλιά ΚΕ” μετά το ξεκίνημα του έδωσε στη δημοσιότητα Μανιφέστο, με ημερομηνία 7 Δεκέμβρη 1940. Στο Μανιφέστο αναφέρονταν ανάμεσα σε άλλα:

“….οι πολεμιστές μας να υποβάλουν στους αντιπάλους απέναντι τους προτάσεις ειρήνης δίχως προσαρτήσεις και αποζημιώσεις…..Να στείλουν τελεσίγραφο στην πουλημένη ιμπεριαλιστική κυβέρνηση ζητώντας την ειρήνη…Κι αν η κυβέρνηση αρνηθεί, σύσσωμος ο στρατός περιφρουρώντας ταυτόχρονα τα σύνορα της πατρίδας μας…να ενωθεί με το λαό **για την ανατροπή της.”**

(…) άμεσο συμφέρον του λαού μας είναι να σώσει την ειρήνη του, την ακεραιότητα και ανεξαρτησία της χώρας του και **να γκρεμίσει** τη βασιλομεταξική δικτατορία…Βλέπουμε πως η πιο επείγουσα εθνική ανάγκη είναι σήμερα το **γκρέμισμα** της βασιλομεταξικής δικτατορίας…”

“ Η γραμμή, που διαμόρφωσε η ‘Παλιά ΚΕ’ για το χαρακτήρα του **πολέμου**, κατηγορήθηκε με σφοδρότητα ως πεμπτοφαλαγγίτικη, τροτσκιστική κλπ, με το επιχείρημα ότι καλούσε το στρατό να πετάξει τα όπλα…Ωστόσο, τα ντοκουμέντα και οι σχετικές μαρτυρίες πρωταγωνιστών στα τότε γεγονότα κάθε άλλο παρά συνηγορούν σε αυτό το τελευταίο. Το αμέσως προηγούμενο ντοκουμέντο της 7ης Δεκέμβρη το επιβεβαιώνει.

Υπάρχει και η μεταγενέστερη μαρτυρία της Στ. Βιτσαρά (Σταματία Βιτσαρά—Κτιστάκη μέλος της “Παλιάς ΚΕ”):

Η ίδια έγραψε το 1946 στον Ν. Ζαχαριάδη:

“ Ποτέ και πουθενά δεν είπαμε να “ πετάξουμε τα όπλα”. Που το βρίσκουν οι σύντροφοι που τόσες φορές και τώρα ακόμα το επαναλαμβάνουν στον τύπο μας, απορώ.

Σας έχω δώσει όλα τα έντυπα μας. Το είδατε εσείς πουθενά;”

“Στις 18 Μάρτη 1941 δημοσιεύτηκε στο Ριζοσπάστη η Έκκληση της “Παλιάς ΚΕ” η οποία ανέφερε:

Η Κεντρική Επιτροπή καλεί τους φαντάρους, τους ναύτες και τους αεροπόρους μας να πάρουν στα χέρια τους τις διοικήσεις των μονάδων τους, εκλέγοντας προσωρινές επιτροπές, που ν’ αντιπροσωπεύουν όλους, απ’ το στρατιώτη μέχρι το στρατηγό (σσ αυτό χωράει συζήτηση!!), όσοι συμφωνάνε σε τούτο το πρόγραμμα σε τούτο το πρόγραμμα

δράσης: Να προτείνουν ειρήνη στους απέναντι αντιπάλους τους και να απαιτήσουν, απ' το άλλο μέρος, **την παραίτηση της κυβέρνησης, σχηματισμό προσωρινής κυβέρνησης Μετώπου εθνικής σωτηρίας…** (Το ΚΚΕ στον ιταλοελληνικό πόλεμο σελ. 153, 154, 155, 156 υπογρ. Δική μας)

Επίσης καλούσε τους εργάτες:

"(….) να εφαρμόσουν το πιο φαρδύ ενιαίο εργατικό αντιπολεμικό μέτωπο με τους αρχηγούς και με τους εργάτες (σσ είχανε ευτυχώς βγάλει το συμπέρασμα ότι το ενιαίο μέτωπο από τα κάτω μόνο, χωρίς τους αρχηγούς ήτανε λάθος ,μετά την άνοδο του Χίτλερ στη Γερμανία!!), με όλους όσους συμφωνάνε στην πλατφόρμα του Μετώπου εθνικής σωτηρίας—ειρήνης, **συγκροτώντας εργοστασιακές επιτροπές και σωματειακές ομάδες και να παλέψουν με συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, με κωλυσιεργία στην παραγωγή, με οικονομικές και πολιτικές απεργίες."** (οπ. Π σελ.157)

Ας δούμε πως σχολιάζει τις θέσεις της "Παλιάς ΚΕ" "Το ιστορικό τμήμα της ΚΕ του ΚΚΕ" στο εν λόγω βιβλίο:

"Συμπερασματικά, η θέση της 'Παλιάς ΚΕ" (Μανιφέστο 7 Δεκέμβρη 1940) **ήταν σωστή** όσον αφορά την εκτίμηση για το χαρακτήρα του ιταλοελληνικού πολέμου ως ιμπεριαλιστικού και τη στάση γενικά απέναντι στην κυβέρνηση Μεταξά, ….

Ταυτόχρονα, η στρατηγική που εξέφραζε (Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας και κυβέρνηση του Μετώπου), αναδείκνυε τις αντιφάσεις της στρατηγικής του ΚΚΕ, πρωταρχικά τις αντιφάσεις της στρατηγικής του διεθνούς (σσ διαβαζε Στάλιν) κομμουνιστικού κινήματος." (οπ π υπογρ. Δική μας)

Αν λοιπόν σύμφωνα με "Το ιστορικό τμήμα της ΚΕ του ΚΚΕ" η θέση της "Παλαιάς ΚΕ" ήταν η σωστή τότε το Α' γράμμα του Ζαχαριάδη ήταν λάθος, η αλλιώς η θέση του καθαρά σοσιαλπατριωτική από κάθε άποψη!! Οπότε τι μας τον παινεύει ο Κουτσούμπας τον Ζαχαριάδη ότι: Έδωσε καθοδήγηση η καθοδήγησή του ήταν για μια ακόμη φορά λάθος σοβαρό, για να χρησιμοποιήσουμε ήπια έκφραση.

Για σκεφτείτε σύντροφοι κουκουέδες το Λένιν να γράφει γράμμα στον Ρώσικο λαό και να του ζητάει κατά αναλογία με το Α' γράμμα του Ζαχαριάδη ότι: "Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση του Τσάρου όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, δίχως καμία επιφύλαξη…" Αν ήταν ποτέ δυνατόν να συμβεί κάτι τέτοιο!! Τότε ο Λένιν δεν θα ήταν

ο Λένιν αλλά ένας τιποτένιος σοσιαλδημοκράτης που θα ισχυριζόταν ότι αυτό το έγραψε για να δημοσιεύσει ο τσάρος το γράμμα του!!

Φτηνή δικαιολογία ανάξια για κάποιον που νομίζει ότι είναι κομμουνιστής!! Κατ' αναλογία σκεφτείτε επίσης την περίπτωση του Λίμπκνεχτ να διακυρήχνει από το βήμα στους Γερμανούς ότι: "Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση του Κάιζερ κλπ" να ψηφίσει μαζί με την υπόλοιπη σοσιαλδημοκρατία τις πολεμικές δαπάνες και να μην πει ποτέ το περίφημο, **"Ο βασικός εχθρός βρίσκεται στη χώρα μας".**

Αλλά ας δούμε και την κριτική της ΚΔ (διάβαζε Στάλιν) στο Α' γράμμα του Ζαχαριάδη σε πρώτη φάση στις 19 Δεκέμβρη του 1940 και σε δεύτερη φάση στις 25 Φλεβάρη του 1956 όταν πρόκειται να καθαιρεθεί ο Ζαχαριάδης σε συνάντηση στο Βουκουρέστι με επιτροπή από 6 ΚΚ.

'Όπως διαπιστώνει το "Ιστορικό τμήμα της ΚΕ του ΚΚΕ" [Η κριτική της ΚΔ στο Α' γράμμα ήταν αντιφατική (αν είναι δυνατόν! Η ΚΔ να κάνει αντιφατική κριτική κάτω από τη θεόπνευστη καθοδήγηση του Στάλιν, πως τολμάτε!!) και στις εκτιμήσεις και στην κατεύθυνση που έδινε.

Η ΚΔ χαρακτήριζε ιμπεριαλιστικό τον πόλεμο τόσο της Ιταλίας ενάντια στην Ελλάδα όσο και τον γενικότερο αλλά τον ονόμαζε "αμυντικό" από την πλευρά της κυβέρνησης Μεταξά. Η ΚΔ συμφωνούσε ότι:

"Οι κομμουνιστές δεν τάσσονται κατά των αμυντικών ενεργειών της κυβέρνησης" και ταυτόχρονα θεωρούσε υπαίτια την κυβερνητική εξωτερική πολιτική για τον ελληνοιταλικό πόλεμο. Συμφωνούσε ότι: "Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ενήργησε απολύτως σωστά, στεκάμενο στο πλευρό του (σσ του λαού) στον αμυντικό αγώνα κατά του ιμπεριαλιστή κατακτητή", αλλά θεωρούσε "εσφαλμένο και επιζήμιο να αποκαλείται ο παρών, από την πλευρά της Ελλάδας, πόλεμος εθνικοαπελευθερωτικός, πόλεμος της κυβέρνησης Μεταξά (….) όπως έγινε με στην επιστολή του συντρόφου Ζαχαριάδη." (Το ΚΚΕ στον ιταλοελληνικό πόλεμο σελ146 εκδ. ΣΥΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ)

Και όπως προαναφέραμε το 1956 την περίοδο της "αποσταλινοποίησης" (δηλαδή της συνέχειας του σταλινισμού χωρίς το Στάλιν) όταν το άστρο του Ζαχαριάδη σβήνει με την καθαίρεσή του σύμφωνα με το "Ιστορικό τμήμα της ΚΕ του ΚΚΕ" στο κεφάλαιο **"Παραποιήσεις και συκοφαντίες"** έρχεται αρωγός και στο Α' γράμμα του Ζαχαριάδη, για να περιπέσει και το Ιστορικό τμήμα" με τη σειρά του σε αντιφάσεις μια και το Κάπα Κάπα Ε

διανύει σήμερα τη σταλινοζαχαριαδική περίοδό του!!
“Επίθεση από άλλη σκοπιά κατά του Ν. Ζαχαριάδη εξαπέλυσαν και δυνάμεις του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος.

Κατά τη διάρκεια της δεύτερης συνάντησης του Ν. Ζαχαριάδη στο Βουκουρέστι με τα μέλη των 6 ΚΚ (….) ο σ. Κουούσινεν (αντιπρόσωπος από την πλευρά του ΚΚΣΕ) εγκάλεσε τον Ζαχαριάδη ότι με το Α’ γράμμα του “ανεγνώριζε κατηγορηματικά το Μεταξισμό”. Σωστή η κριτική έστω και αν γίνονταν με σκοπό την καθαίρεση του Ζαχαριάδη. Γιατί μόνο από τη σωστή σκοπιά μπορούσε να κατηγορηθεί ο Ζαχαριάδης!! “Ο Ζαχαριάδης απάντησε λέγοντας μεταξύ των άλλων:

“Τότε βρισκόμουν για τεσσερισήμισι χρόνια στη φυλακή ολότελα απομονωμένος. Έμαθα για τον πόλεμο. Κι αμέσως άρχισα να σκέπτομαι τι πρέπει να κάνω **γνωρίζοντας την κατάσταση στο κόμμα.** Ήταν ένα απ’ τα πιο δύσκολα προβλήματα που αντιμετώπισα στη ζωή μου. Και παρ’ όλο ότι είχα πληροφορηθεί συμπτωματικά από τις εφημερίδες ότι ο Μολότωφ χαρακτήρισε τον πόλεμο Γαλλίας- Γερμανίας ιμπεριαλιστικό, σκέφτηκα, σκέφτηκα κι αποφάσισα να γράψω αυτό το γράμμα.”

Τον χαρακτήρισε ιμπεριαλιστικό και όχι αντιφασιστικό γιατί ο Χίτλερ δεν είχε επιτεθεί στην ΕΣΣΔ (η επίθεση ξεκίνησε στις 22 Ιούνη του 1941) υπήρχε ακόμη σε ισχύ το περίφημο σύμφωνο Ρίμπεντροπ- Μολότωφ (23 Αυγούστου 1939).

Σχολιάζοντας τη θέση του Κουουσίνεν για το Ζαχαριάδη το ζαχαριαδικό, πλέον, “Ιστορικό τμήμα της ΚΕ του ΚΚΕ” γράφει ότι: “Ο Κουούσινεν αξιοποιούσε τη φράση του Α’ γράμματος για την κυβέρνηση Μεταξά με **πολιτικά ανέντιμο τρόπο,** επιδιώκοντας, στο τότε κλίμα του 1956 και της προαποφασισμένης καθαίρεσης του Ζαχαριάδη, να τον εμφανίσουν ως αντισοβιετικό, τυχοδιώκτη και ύποπτο.” (οπ.π σελ. 149 υπογρ. Δική μας)

Ενώ ο Ζαχαριάδης σας αντιμετώπισε με εξαιρετικά “έντιμο” τρόπο τον Άρη Βελουχιώτη και τον Πλουμπίδη!!! Και επί της ουσίας η άποψη του Κουούσινεν, ανεξάρτητα από τους σκοπούς του, ήταν σωστή, και απλούστατα ο ένας σταλινικός με σταλινικό τρόπο καθαιρούσε τον άλλο σταλινικό παλαιάς πλέον κοπής!! Αγαπητοί φίλοι του ΚΚΕ τίποτα το περίεργο!!

Στο σημείο αυτό θα κάνουμε μια σύντομη στάση για να πούμε την άποψή μας για το “τότε κλίμα του 1956, δηλαδή για το 20ο Συνέδριο και την επιχειρούμενη δήθεν αποσταλινοποίηση, γιατί άλλαξε ο Μανολιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς.

Οι φίλοι του ΚΚΕ θεωρούν ότι η αποσταλινοποίηση του 20ου με την καταγγελία και τον αφορισμό της προσωπολατρίας του Στάλιν, μαζί με την αναφορά στα εγκλήματα του ενάντια στην παλιά φρουρά των Μπολσεβίκων, ήταν η αρχή από όπου ξεκίνησε η διαδικασία για την ανατροπή του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ. Μεγάλη η κουβέντα γι αυτό το θέμα. Εδώ θα αρκεστούμε στο ερώτημα: Αγαπητοί φίλοι του ΚΚΕ αν έτσι έχουν τα πράγματα οφείλεται να μας πείτε, τι καθεστώς προέκυψε μετά το 20ο;; Και βέβαια το έχετε απαντήσει, έτσι νομίζεται, με την απόφαση του 18ου Συνεδρίου του ΚΚΕ όπου επιμένετε ότι το καθεστώς μέχρι και το 1989-1990 ήταν σοσιαλιστικό και σαν τέτοιο ανετράπη, ανετράπη λέτε εσείς για κατάρρευση λέμε εμείς. Συμπέρασμα, άρα το 20ο δεν άλλαξε το καθεστώς παρέμεινε το ίδιο, αυτό λέμε και μεις, με τη διαφορά ότι εμείς λέμε ότι ο σταλινικός σοσιαλισμός παρέμεινε χωρίς το Στάλιν όχι επειδή πέθανε, αλλά γιατί οι γραφειοκράτες για να σωθούν χρειαζόταν να αποστασιοποιηθούν από το Στάλιν και τα εγκλήματά του, άρα δεν έγινε καμία ποιοτική μεταβολή. Γι αυτό οι ακραιφνείς σταλινικοί έπρεπε να καθαιρεθούν να φύγουν από την πολιτική σκηνή!!

Ωστόσο η σοβαρή δυνατότητα για την καπιταλιστική παλινόρθωση δεν ξεκίνησε από το 20ο Συνέδριο ξεκίνησε από την κυριαρχία της σταλινικής γραφειοκρατίας. Πράγμα που επισημαίνεται με προφητικό τρόπο στα γραπτά του Τρότσκι. Συγκεκριμένα στο έργο του "Προδομένη Επανάσταση" γράφει:

"Η Σοβιετική Ένωση είναι μία αντιφατική κοινωνία που βρίσκεται στη μέση ανάμεσα στον καπιταλισμό και το σοσιαλισμό, όπου:

α) Οι παραγωγικές δυνάμεις είναι ακόμα μακρυά από το να είναι επαρκείς για να δώσουν στην κρατική ιδιοκτησία ένα σοσιαλιστικό χαρακτήρα (…)

β) Οι κανόνες διανομής που διατηρούν ένα αστικό χαρακτήρα, βρίσκονται στη βάση μιας νέας διαφοροποίησης της κοινωνίας.

γ) Η οικονομική ανάπτυξη, ενώ αργά αργά καλυτερεύει την κατάσταση των εργαζομένων, προωθεί ένα γοργό σχηματισμό προνομιούχων στρωμάτων.

δ) Εκμεταλλευόμενη τους κοινωνικούς ανταγωνισμούς, μια γραφειοκρατία έχει μετατρέψει τον εαυτό της σε μια κάστα ανεξέλεγκτη και **ξένη προς το σοσιαλισμό.**

ε) Η κοινωνική επανάσταση, προδομένη από το κυρίαρχο κόμμα, υπάρχει ακόμα στη συνείδηση στις σχέσεις ιδιοχτησίας και στη συνείδηση των εργαζόμενων μαζών.

στ) Μια παραπέρα **ανάπτυξη των συσσωρευμένων αντιφάσεων μπορεί να οδηγήσει τόσο στο σοσιαλισμό όσο και πίσω στο καπιταλισμό.”** (ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΛΛΑΓΗ σελ. 207 υπογρ. δική μας)

“Δυό αντίθετες τάσεις ξεπηδούν από τα βάθη του σοβιετικού καθεστώτος. Στο βαθμό που, αντίθετα από τον παρακμάζον καπιταλισμό, αναπτύσσει τις παραγωγικές δυνάμεις, προετοιμάζει την οικονομική βάση του σοσιαλισμού. **Στο βαθμό, που, προς όφελος ενός ανώτερου στρώματος, δίνει στους αστικούς κανόνες διανομής όλο και πιο ακραία έκφραση προετοιμάζει την καπιταλιστική παλινόρθωση.** Αυτή η αντίθεση ανάμεσα στις μορφές ιδιοκτησίας και τους κανόνες διανομής δεν μπορεί να μεγαλώνει επ’ άπειρο. Είτε ο αστικός κανόνας με τη μια ή την άλλη μορφή,θα απλωθεί και στα μέσα παραγωγής, είτε οι κανόνες διανομής πρέπει να έρθουν σε συμφωνία με το σοσιαλιστικό ιδιοκτησιακό σύστημα.” (οπ π σελ. 199)

“Μια κατάρρευση του σοβιετικού καθεστώτος θα οδηγούσε αναπόφευκτα στην κατάρρευση της σχεδιασμένης οικονομίας, και, έτσι στην κατάργηση της κρατικής ιδιοκτησίας. (….) Οι πιο επιτυχημένες επιχειρήσεις θα κατάφερναν να μπουν στο καθεστώς της ανεξαρτησίας. Μπορεί να μετατρέπονταν σε μετοχικές εταιρίες,-(σσ προφητικό αυτό έγινε με την κατάρρευση της ΕΣΣΔ στις επιχειρήσεις, σημειώσετε ότι αυτά γράφονταν εν έτη 1936!!)– ή μπορεί να έβρισκαν κάποια άλλη μεταβατική μορφή ιδιοκτησίας – μια μορφή, λόγου χάρη, όπου οι εργάτες θα έπρεπε να συμμετέχουν στα κέρδη–(σσ πράγματι τους δώσανε μετοχές). Έτσι, η πτώση της τωρινής γραφειοκρατικής δικτατορίας, αν δεν συνοδευόταν από μια νέα σοσιαλιστική εξουσία, **θα σήμαινε μια επιστροφή στις καπιταλιστικές σχέσεις με καταστροφική παρακμή της βιομηχανίας και της κουλτούρας”**—(σσ έτσι και έγινε μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ!!) (οπ.π σελ. 203-204 υπογρ. Δική μας)

“Δεν μπορούμε να υπολογίζουμε πως η γραφειοκρατία θα αποκηρύξει τον εαυτό της ειρηνικά και εθελοντικά προς όφελος της σοσιαλιστικής ισότητας. Αν αυτή τη στιγμή….έχει θεωρήσει δυνατό να επαναφέρει τους βαθμούς και τα παράσημα (σσ στο στρατό) πρέπει αναπόφευκτα σε μελλοντικά στάδια, να γυρέψει στηρίγματα γι αυτήν στις ιδιοκτησιακές σχέσεις. (…..)Τα προνόμια εχουν μόνο μισή αξία, αν δεν μπορούν να μεταβιβαστούν στα παιδιά του καθένα (σσ γραφειοκράτη) Αλλά το δικαίωμα στη διαθήκη είναι αξεχώριστο από το δικαίωμα στην ιδιοκτησία. Δεν είναι αρκετό να είναι κανείς διευθυντής ενός τραστ. Είναι αναγκαίο να είναι μέτοχος. **Η νίκη της γραφειοκρατίας σ’ αυτή την αποφασιστική σφαίρα θα σήμαινε τη μετατροπή της σε μια νέα κατέχουσα τάξη.”** (οπ. π.σελ 206 υπογρ. Δική μας)

Συμπεράσματα

Καιρός να το μαζέψουμε το κείμενο βγάζοντας καίρια και λογικά συμπεράσματα. Ο Κουτσούμπας μας λέει στην ομιλία του ότι: " Η έναρξη του πολέμου είχε βρει το ΚΚΕ βαριά χτυπημένο από τη δικτατορία του Μεταξά...

Παρ' όλα αυτά και παρά τις αντιφάσεις, από την πρώτη στιγμή έγινε προσπάθεια το Κόμμα μας να παρέμβει, να δώσει κατεύθυνση στην πάλη του λαού ενάντια στην ξένη εισβολή, με τα τρία γράμματα του Γενικού Γραμματέα της Κεντρικής του Επιτροπής του Νίκου Ζαχαριάδη..."

Και ο λόγος για το Α' γράμμα που δημοσιεύτηκε **με τις ευλογίες του Μεταξά !!** Κάθε πραγματικά σοβαρός και λογικός αγωνιστής ασφαλώς και διερωτάται τι άλλαξε στη στάση του Μεταξά που επέτρεψε τη δημοσίευση του εν λόγω γράμματος; Και τι σόι κατεύθυνση ήτανε αυτή που την επέτρεψε να βγει η αιματοβαμμένη δικτατορία του Μεταξά που χτύπησε βαριά το ΚΚΕ; Ασφαλώς και βόλευε σε αυτή την κρίσιμη στιγμή τις επιδιώξεις και τους στόχους της δικτατορίας!! Ο Μπέμπελ έλεγε: Άμα σε χειροκροτεί ο εχθρός ψάξε να βρεις τι λάθος έκανες!1 Και αυτό που εξυπηρετούσε τα μέγιστα την αιματοβαμμένη δικτατορία του Μεταξά ήτανε η φράση: " Στον πόλεμο αυτό που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά, όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις **χωρίς καμία επιφύλαξη** (σ.σ υπογράμμιση δική μας)

Είναι φανερό ότι το **"χωρίς καμία επιφύλαξη"** βόλευε το Μεταξά γιατί στα μάτια του λαού ξέπλενε τη αιματοβαμμένη δικτατορία από τα εγκλήματά της , τόσο σε βάρος του λαού ,όσο και σε αυτά σε βάρος των μελών και στελεχών του ΚΚΕ!! Αυτό είναι το πρώτο το δεύτερο επίσης σημαντικό είναι ότι απέτρεπε τα στρατευμένα μέλη και στελέχη να ασκήσουν επαναστατική πολιτική μέσα στο στράτευμα το οποίο υπόφερε από τις ελλείψεις σε εφόδια και επαρκή εξοπλισμό. Γεγονός που φαίνεται από το ότι είχαμε ακρωτηριασμούς και θανάτους πιο πολλούς από το κρύο παρά από τις σφαίρες των Ιταλών. Ψείρες και λειψό έως ανύπαρκτο συσσίτιο. Αλήθεια τι γίνανε τα λεφτά για το στρατό και την αεροπορία; Χάθηκαν όπως συνήθιζε να λέει ο λαός: Υπέρ της αεροπορίας!!

Με το **"χωρίς καμία επιφύλαξη"** οι κομμουνιστές οι στρατευμένοι όφειλαν να ξεχάσουν τις θέσεις του ΚΚΕ για τη δουλειά στο στρατό έτσι όπως αυτή αναφέρεται σε παλιότερα κείμενα του κόμματος :

"Ο Λήμπκνεχτ και η Λούξεμπουργκ, ο αρχηγός Λένιν ήταν οι αγωνιστές του προλεταριάτου, οι αλάνθαστοι οδηγοί μέσα στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Ενάντια στο σύνθημα της προδότριας σοσιαλδημοκρατίας "άμυνα της πατρίδας" (....) ήταν εκείνοι που έριξαν το

σύνθημα του πολέμου κατά της αστικής πατρίδας, της ανατροπή της καπιταλιστικής εξουσίας μέσα σε κάθε “πατρίδα”, από το προλεταριάτο της πατρίδας αυτής.” (ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ Τ 3ος σελ. 14-15)

Και προς αποφυγή κάθε παρεξήγησης επαναλαμβάνουμε και τονίζουμε ότι με το ξέσπασμα του πολέμου δεν έμπαινε άμεσα το ζήτημα της ανατροπής της αιματοβαμμένης δικτατορίας του Μεταξά, άλλο αυτό και άλλο το **“χωρίς καμία επιφύλαξη”!!** Οι κομμουνιστές όφειλαν να πάνε στο στρατό όπως πιο κάτω περιγράφεται.

“Έτσι ο στρατός, αν και τμήμα του κρατικού μηχανισμού, έχει μαζικό χαρακτήρα, κλείνει μέσα του χιλιάδες εργατοχωρικών, ….
Σα συνέπεια της τέτοιας συγκρότησης του στρατού και της στράτευσης δεκάδων χιλιάδων εργατών και εργαζομένων, **είναι η μεταφορά της πάλης των τάξεων μέσα στο στρατό…** Η πάλη αυτή εκδηλώνεται με τη σύγκρουση των αξιωματικών (που αποτελούν τους εκπροσώπους της μπουρζουαζίας) και της μάζας των φαντάρων (η πλειοψηφία τους είναι εργάτες ή εργαζόμενοι). “Οι κομμουνιστές δεν πρέπει συνεπώς να “μποϋκοτάρουν” το στρατό, πρέπει να μπαίνουν και να αναλαβαίνουν, **σαν επαναστάτες…”**

7. Τα διδάγματα του Λένιν, που χαρακτήριζε το μποϋκοτάζ (άρνηση συμμετοχής στον πόλεμο και της στρατιωτικής θητείας) “σαν φράση ανόητη”, δεν έχουν βέβαια την έννοια ότι οι κομμουνιστές πρέπει να κάνουν ζύμωση στις εργαζόμενες μάζες να παν στον αστικό στρατό. Σημαίνει, ότι οι κομμουνιστές πρέπει αποφασιστικά ν’ αγωνίζονται εναντίον του συνθήματος του “μποϋκοτάζ” και να **δουλεύουν για την επανάσταση μέσα στο στρατό.**

“….οι κομμουνιστές έχουν καθήκον να υποστηρίξουν και να θέσουν τις διεκδικήσεις των στρατιωτών, οι οποίοι κάτω από καθορισμένες συνθήκες **υποδαυλίζουν την πάλη των τάξεων μέσα στο στρατό** και μπορούν να δυναμώσουν τις σχέσεις μεταξύ των στρατιωτών που κατάγονται από εργάτες και χωρικούς και των έξω της στρατώνας εργατών.” (ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ Τ 3ος σελ 62-63 υπογρ. Δική μας)

Όλα αυτά ασφαλώς και τα γνώριζε ο Ζαχαριάδης όμως τα διέγραψε με το άκρως σοσιαλπατριωτικό Α’ γράμμα, που δημοσιεύτηκε με τις ευλογίες του Μεταξά!! Έδωσε λέει ο Κουτσούμπας κατεύθυνση στο λαό. Όσο αφορά το Α’ γράμμα, γιατί τα άλλα δύο δεν δημοσιεύτηκαν, άρα δεν έδωσαν στο λαό κατεύθυνση, αλλά και το Α’ τι κατεύθυνση τους έδινε, να πάνε να πολεμήσουν, αυτό ο λαός το είχε ήδη κάνει και μάλιστα με ενθουσιασμό – για λόγους που δεν είναι του παρόντος κειμένου να εξηγήσουμε – πριν το Α’ γράμμα βγει το φως της δημοσιότητας. Αυτοί που πήρανε κατεύθυνση, όσοι πήρανε, ήτανε οι κουκουέδες,

λάθος κατεύθυνση από κάθε άποψη όπως έχουμε ήδη αποδείξει.

Ήτανε ο αγώνας εθνικοαπελευθερωτικός κάτω από την "δίχως καμιά επιφύλαξη" **διεύθυνση της κυβέρνησης Μεταξά;** Ουσιαστικά κάτω από την κυριαρχία της ελληνικής αστικής τάξης, η οποία είχε δείξει καθαρά τις ιμπεριαλιστικές της επιδιώξεις, από τη Μικρασιατική εκστρατεία και από αυτή στην Ουκρανία στο πλευρό της Αντάντ, ενάντια στην Οκτωβριανή επανάσταση των Μπολσεβίκων και βέβαια έχοντας ήδη συνταχθεί στο ιμπεριαλιστικό μπλοκ των Αγγλογάλλων!! **Ασφαλώς και όχι!** Πράγμα που φάνηκε, όταν νικώντας τους Ιταλούς δεν σταμάτησαν στα σύνορα αλλά μπήκαν και στα εδάφη της Αλβανίας, για να λευτερώσουν -δήθεν – τη Βόρεια Ήπειρο!!

Ας δούμε και την κατάληξη του Α' γράμματος: "Έπαθλο για τον εργαζόμενο λαό και επιστέγασμα για το σημερινό του αγώνα, πρέπει να είναι και θα είναι, μια **καινούργια Ελλάδα της δουλειάς, της λευτεριάς, λυτρωμένη από κάθε ξενική ιμπεριαλιστική εξάρτηση και από κάθε εκμετάλλευση…"**(!!!) Η θέση αυτή απέχει παρασάγγας από την πραγματικότητα αν τελικά – αφαίρεση δεν έμπαιναν οι Γερμανοί –και ο πόλεμος έληγε με νίκη του ελληνικού στρατού!! Αυτό που θα προέκυπτε θα ήταν η ενίσχυση της φθαρμένης αιματοβαμμένης δικτατορίας, και όχι "μια καινούργια Ελλάδα" στην οποία θα συνέχιζε να υπάρχει "η ξενική ιμπεριαλιστική εξάρτηση" και ασφαλώς η εκμετάλλευση!!

Ο πόλεμος και η επανάσταση είναι άκρως εξαιρετικές καταστάσεις για το εργατικό- λαϊκό κίνημα και σε καμιά περίπτωση η καθοδήγηση δεν μπορεί να είναι ενός ανδρός ή γυναικός (ισότητα στη διατύπωση) έστω και αν αυτός στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ο γραμματέας η και αρχηγός του κόμματος είναι και πρέπει να είναι έργο συλλογικό. Το γράμμα όφειλε να πάει στη λειτουργούσα "παλαιά ΚΕ" και σίγουρα υπήρχε τρόπος, αφού μπόρεσαν τα γράμματα να βγουν από τη φυλακή της Κέρκυρας. Ο Λένιν μας δίνει το παράδειγμα! Το Σεπτέμβρη του 1917 κρύβεται και από την κρύπτη του λαθεμένα εκτιμά ότι το κόμμα οφείλει πρέπει να προχωρήσει στην εξέγερση, τις απόψεις του με γράμματα τις στέλνει στη ΚΕ των Μπολσεβίκων – χωρίς την σταλινοζαχαριαδική απειλή ότι: " Όποιο μέλος του ΚΚΕ διαφωνήσει με τη γραμμή του "Ανοικτού Γράμματος" θα διαγραφεί απ' το ΚΚΕ" (Το ΚΚΕ στον Ιταλοελληνικό πόλεμο σελ. 138 ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ) – Η ΚΕ των Μπολσεβίκων πήρε τα γράμματα υπ' όψη της αλλά εκτίμησε ότι ο χρόνος που υποδείκνυαν για την εξέγερση ήταν λάθος και η κατάληψη της εξουσίας έγινε στο 2ο Συνέδριο των Σοβιέτ με επιτυχία!!

Ισχυρίστηκε εκ των υστέρων ότι αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει την επίμαχη φράση: "Στον πόλεμο που τον διευθύνει η κυβέρνηση Μεταξά , όλοι μας πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις χωρείς καμία επιφύλαξη." Η φράση αυτή είναι ισοδύναμη με δήλωση μετανοίας και

υποταγής στο ταξικό εχθρό και μάλιστα σε ένα αιματοβαμμένο δικτάτορα, απαράδεκτη από κάθε άποψη!! Διέγραφε όλες τις προηγούμενες θέσεις του ΚΚΕ, τις απέρριπτε, τις απαρνιόταν. Η κατεύθυνση στο λαό ήταν καθαρά εφάμιλλη μιας σοσιαλπατριωτικής σοσιαλδημοκρατίας!!

Και ένα τελευταίο: Οι σταλινοζαχαριαδικές παραφυάδες του ΚΚΕ ισχυρίζονται ότι: "Το Α' γράμμα αποτέλεσε την πολιτική βάση για την συγκρότηση του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ", ήμαρτον, αν είναι δυνατό ένα γράμμα υποταγής "χωρίς καμία επιφύλαξη" και μάλιστα στο δικτάτορα Μεταξά, να αποτελέσει βάση στο μεγαλειώδες αντάρτικο του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ!! Αντίθετα η πολιτική βάση του γράμματος έγινε η βάση για τη συμφωνία του Λιβάνου, της Γκαζέρτας, την μεγαλειώδη υποδοχή του Σκόμπι στον Πειραιά, τη συμμετοχή στη συγκρότηση της κυβέρνησης Εθνικής Ενότητας, την προδοτική συμφωνία της Βάρκιζας, "ούτε νερό στον Άρη" !!! Έλεος πόσα άλλα εγκλήματα περιμένετε να κάνει ο σταλινισμός για να τον απαρνηθείτε...